

РЕШЕНИЕ

№ 6899

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7197** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. И. Ч., чрез процесуалния му представител адв. Г. Г., срещу решение № 2626/05.06.2023г. постановено по анд № 1693/2023 г. по описа на СРС, НО, 3 - ти състав, с което е изменено НП № НП-3/04.01.2023г. на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл.173, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева, намалена от СРС на 1000 лева.

С касационната жалба се иска отмяната на оспорения акт като неправилен и незаконосъобразен. В жалбата се развиват съображения, че в обжалваното решение

отсъстват мотиви, които да сочат на действително извършен анализ от правна страна на нормите на ЗПКОНПИ уреждащи сроковете и видът на декларациите, които се подават от лицата по чл.6, ал.1 от същия вкл. и от лицата, които са имали това качество в миналото. Изложени са доводи, че нито в ЗПКОНПИ, нито в друг нормативен акт се съдържа норма, която създава задължение за лицата заемали висша публична длъжност да продължават да подават ежегодни декларации след напускане на длъжността, доколкото ЗПКОНПИ предвижда, че лицата които са заемали ВПД подават финални декларации /2 броя/, след напускане на длъжността. Сочи, че данните от финалната декларация поглъщат тези от ежегодната декларация и именно поради тази причина законодателят е предвидел да се подават само финални декларации след прекратяване на правомощията на лицето като заемачо висша публична длъжност.

В проведеното съдебно заседание по делото, касаторът се представлява от адв. Г., която поддържа подадената касационна жалба и моли за отмяната на оспореното решение на СРС по съображенията изложени в нея. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - председателят на Комисията на противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество се представлява от юрк. К. в проведеното съдебно заседание по делото, като оспорва касационната жалба. Поддържа тезата, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., който счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно. Административен съд - София-град, X. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 17.07.2022г. в Дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на

задължените лица да декларират имущество и интереси, е установено, че лицето И. И. Ч. като общински съветник в ОбС - Б. и задължено лице по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, не е подал в законоустановения срок - до 16.05. на текущата година - (първи работен ден след 15.05.2022г.), декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т. 2 в срока по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ - нарушение на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Съдът е установил още, че правомощията на Ч. като общински съветник са прекратени на 18.01.2022г. Въз основа на установените факти е обосновал извод от правна страна, че са били налице положителните предпоставки за ангажиране отговорността на лицето и респ. не са налице отрицателни такива.

Съдът намира, че оспореното решение не противоречи на материални закон, като основанията за този извод са следните:

Преди всичко следва да се подчертае, че независимо от настъпилите промени в нормативната уредба и отмяната на коментираните текстове от ЗПКОНПИ, послужили като основание за определяне на наказанието, деянието, за която е ангажирана отговорността на Ч. продължава да е състав на административно нарушение. Уредба се съдържа понастоящем в нов закон – в закона за противодействие на корупцията. Задължението за деклариране с неговите субекти, обхват и срокове за изпълнение, е уредено в чл. 49 и сл. от закона. Неизпълнението на това задължение продължава да е административно нарушение - чл. 116 от закона, за което са налага глоба в размер от 1000 до 3000 лв., освен ако не е предвидено по-тежко наказание; (2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 до 6000 лв. Нормата на чл. 3 от ЗАНН регламентира, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Случаят е не такъв, затова следва да се приложат и анализират вече отменените текстове на ЗПКОНПИ.

Правилно е преценено, че лицето е субект на нарушението, тъй като през 2021г. то е имало качеството общински съветник и като такава е било задължено да подаде ежегодна декларация за 2021г. Обстоятелството, че срокът за подаване на декларацията е след прекратяване на правомощията му като общински съветник не го

освобождава от това задължение. Съдът е изложил подробни мотиви в тази връзка, които се споделят от касационната инстанция. При обективно възприетата фактическа обстановка, съдът е изградил правилни изводи за съставомерност на извършеното от И. Ч. деяние по смисъла на чл.38, ал.1, т.2 вр. с чл.35, ал.1, т.2 с което е осъществен съставът на чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, която въвежда задължението за подаване на ежегодна декларация, като срокът на това задължение е до 15 май - за предходната календарна година и за което се предвижда наказание глоба в размер от 1 000 до 3 000 лв. СРС е изложил подробни мотиви при индивидуализацията на наказанието. Правилно е отчел, че по делото не са установени отегчаващи отговорността на Ч. обстоятелства и като е взел предвид спецификите на конкретния случай е намалил размера на наказанието до предвидения от закона минимум. Съдът споделя извода на СРС, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е на формално извършване - настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл.28 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2626/05.06.2023г. постановено по НАХД № 1693/2023 г. по описа на СРС, НО, 3 - ти състав.

ОСЪЖДА И. И. Ч. от [населено място], [улица], да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.